

Sipoon Yrittäjien palsta – toinen aalto

(Se nedan på svenska)

Sekavin tuntein istun etätoimistossani ja kirjoittelen ajatuksiani. Koko kesän olen odottanut, että syksy tulee ja että maailmalla jylläävä koronavirus saataisiin hallintaan. Nyt se syksy on täällä mutta virusta ei olla saatu hallintaan, päinvastoin, nyt odotetaan kuuluisaa kakkosaaltoa. Onko mikään muuttunut kevään jälkeen? Ollaanko nyt fiksumpia kuin mitä keväällä oltiin vai onko edessä jälleen yhteiskunnan sulkeminen? Miten käy niille yrityksille, jotka edelleen ovat vuodeosastolla toipumassa ensimmäisen aallon aiheuttamista vammoista?

Yrittäjänä haluan uskoa, että me kaikki olemme ottaneet oppia kevästä ja että me ihmiset olemme fiksumpia nyt. Keväällä kun kirjoitin aiheesta ensimmäisen kerran muistan kuinka kova isku, varsinkin liikunta-alalla työskenteleville se oli. Iso osa asiakkaista katosi lähes tulkoon yhdessä yössä. Olen kesän aikana seurannut sivusta, kuinka ravintola-ala on saanut taistella tiensä läpi samoin kuten tapahtumanjärjestäjät ja artistit, puhumattakaan taksikuskeista tai muista kuljetuspalveluista. Kuljetuspalveluita ei tarvitse, jos kaikki tapahtumat on peruttu ja ravintolat on suljettu.

Moni yrittäjä on varmasti oppinut yhtä ja toista kevästä. Jos toinen aalto iskee, on monella yrittäjällä taatusti varasuunnitelma takataskussaan. Keväällä hyvin harva yrittäjä oli varautunut tällaiseen myrskyyn mutta onneksi yrittäjän yksi vahva luonteenpiirre on kantapään kautta oppiminen.

Valtion tukipaketit olivat varmasti yksi kesän kuumimmista puheenaiheista yrittäjien keskuudessa. Monelle yrittäjälle tämä oli pelastus, mutta monet jäivät valitettavasti myös ilman minkäänlaista rahallista tukea. Uskon, että ajatus mahdollisesta avusta kriisin keskellä antoi yrittäjille henkistä voimaa ja jaksamista sekä uskoa siihen, että kaikki järjestyy. Moni olisi varmasti muuten luovuttanut.

Toinen aalto on tulossa, tai näin ainakin media sen meille kertoo. Syksyn piti olla yrityksille uusi alku ja uusi mahdollisuus mutta kun mediassa maalataan kauhukuvia eivät asiakkaat vielä uskalla palata takaisin. Lähes puoli vuotta on yritys ollut kytkettynä hengityskoneeseen ja kaikki ylimääräiset säästöt on pian käytetty mutta yritys makaa edelleen vuodeosastolla eikä kotiutumiseen ole vielä tietoaakaan.

Sanotaan että terveellä yrityksellä on kassassa ylimääräistä "pahan päivän varalle". Niinpä, pahan päivän varalle. Hiljaisia kuukausia tulee aina, ja niihin tuleekin pystyä varautumaan mutta mielestäni tätä ei voi millään tapaa verrata koronaviruksen aiheuttamaan tilanteeseen. Tässä tilanteessa yrittäjä ei voi mitenkään vaikuttaa asiakkaiden käyttäytymiseen.

Tilastojen mukaan koronavirus ei ole aiheuttanut suurta konkurssiaaltoa kuten alkuun ennustettiin. Johtuuko tämä valtion tukipaketeista vai enemmän siitä, että harva toimiva yritys on valmis luovuttamaan noin lyhyessä ajassa. Onko huoli konkurssiaallosta täysin unohdettu, kun sitä ei heti tullut? Toivottavasti ei. Valtion tukipaketti oli tehohoitoa sekä kriisiapua eturintamalla oleville. Nyt tarvitaan jälkihoitoa ja ehdottomasti lisää vuodepaikkoja, jotta voidaan pelastaa yritykset ja työpaikat suurelta konkurssiaalloilta.

Jeanette Broman
Sipoon Yrittäjät Ry

Sibbo Företagarnas spalt – Andra vågen

Med blandade känslor sitter jag på mitt distanskontor och skriver ner mina tankar. Hela sommaren har jag gått och väntat på hösten och att vi skulle få bukt med coronaviruset. Nu är hösten här men vi har inte fått bukt med viruset, tvärtom, nu väntar vi på den berömda andra vågen. Har nånting ändrat sedan våren? Är vi nu klokare än under våren eller blir vi igen tvungna att stänga samhället? Vad händer med företagen som fortfarande ligger på bäddavdelningen och håller på att repa sig från skadorna under den första vågen?

Som företagare vill jag tro att vi alla har tagit lärdom av våren och att vi nu är klokare människor. När jag första gången skrev om coronaviruset under våren minns jag hur stort slaget var i synnerhet för dem som jobbar inom idrottsbranschen. En stor del av kunderna försvann nästan helt över en natt. Under sommaren har jag vid sidan om följt med hur restaurangföretagarna, evenemangsarrangörerna och artisterna, för att inte tala om taxichaufförerna och de övriga transporttjänsterna kämpat sig fram. Det behövs inga transporttjänster om alla evenemang är avbokade och restaurangerna stängda.

Många företagare har nog lärt sig ett och annat av våren. Om en andra våg kommer, har många företagare säkert en reservplan i bakfickan. På våren kunde många företagare inte föreställa sig hur svårt det skulle bli men till all lycka kan företagare ta lärdom av kriser.

Statens stödpaket hörde säkert till de hetaste samtalsämnena bland företagarna under sommaren. För många företagare var stödpaketet en räddning men många blev också tyvärr utan finansiellt stöd. Jag tror att tanken på ett eventuellt stöd under krisen gav företagarna kraft att orka och tro på att allt ordnar sig. Många skulle säkert annars ha gett upp.

Den andra vågen är på kommande, i alla fall om vi får tro medierna. Hösten skulle vara en ny start och möjlighet för företagen men på grund av skrämshistorierna i medierna vågar kunderna inte ännu återvända. Företagen har nu redan varit kopplade till respirator i ett halvt års tid, och snart är alla extra besparingar använda. Men företagen ligger fortfarande på bäddavdelningen och ingen vet när utskrivningen sker.

Det sägs att ett friskt företag har pengar undanstoppade för sämre tider. Precis, för sämre tider. Det kommer alltid lugna månader och inför dem måste man kunna förbereda sig. Men detta kan inte på något sätt jämföras med coronakrisen. Under coronakrisen har företagarna inte kunnat påverka kundernas beteende.

Enligt statistiken har coronaviruset inte lett till den stora konkursvåg som man i början befarade. Beror detta på statens stödpaket eller snarare på det faktum att få företagare är beredda att ge upp under en så kort tid? Har man helt glömt bort oron för en konkursvåg eftersom den inte infann sig? Förhoppningsvis inte. Statens stödpaket var intensivvård och krishjälp för företagen vid frontlinjen. Nu behövs det eftervård och absolut fler bäddplatser för att vi ska kunna rädda företagen och arbetsplatserna från en stor konkursvåg.

Jeanette Broman
Sibbo Företagarna rf